

Ромео готиви Јулију, нова представа школске трупе Тачка гледишта за 2023/2024.год.

Премијера представе, којом је уједно обележено и двадесет година постојања трупе, одржана је 14.05.2024.год. у вечерњим часовима у гимназијској сали. Представа је инспирисана деловима текста Шекспирове драме „Ромео и Јулија“, а бави се питањем опстанка љубави и људскости у савременом свету. Улоге су тумачили: Елена Малешевић, Павле Гелић, Марта Мусолиновић, Исидора Илић, Уна Раденковић, Филип Брзак, Невена Гелеи, Александра Радовановић, Ања Недимовић, Дуња Дакић, Николина Весић, Мила Алимпић, Нађа Текић, а специјални гост у улози Кнеза била је водитељка трупе, професорица и драмска педагошкиња Тамара Деспотовић-Ђурчић.

Део разговора са Тамаром Деспотовић-Ђурчић објављен у школском листу „Гимназијалац“:

1. Којом темом се бави представа коју припремате за Школско позорје?

Ове школске године тема нам је љубав као једина ванвременска и непроцењива потребност ради опстанка цивилизације, а коју прети да поједе мрак. Бавимо се постдрамским позориштем, дакле представа је инспирисана мотивима Шекспировог комада „Ромео и Јулија“, пребаченог у савремене оквире.

2. Када направите осврт на претходне године рада, шта Вам је било најтеже?

Рад са младим људима ми није тешко пао, поготово када је у питању драмски процес. Понекад је тешко ускладити термине проба са наставом, факултативним активностима, прославама рођендана, изласцима и сл. Мени је увек битно да је драмска екипа на окупу и да се не изостаје са проба, јер су свако припремање представе и сама фаза развијања сцена веома захтевни. Најтеже је добити финансијска средства за костиме, реквизите, евентуална путовања. У периоду пре светске пандемије, често смо путовали на међународне европске фестивале. Бавила сам се и театром на француском језику. Велику енергију сам улагала у проналажењу донација за та путовања и за котизације које на фестивалима тог типа нису увек повољне.

3. Шта бисте посебно издвојили?

Драмске радионице којима се бавим су освешћујућег, едукативног, забавног и инклузивног типа. Није потребан посебан таленат за глуму, нити се ико фаворизује, чак ретко дајем главне улоге, а неко глуми и више улога у току једне представе. Сви су помало главни, сви прихваћени, циљ је постићи и међусобно уважавање и тимску сарадњу. Неко се рецимо не истиче претерано на настави, али се и те како пронађе у драмском процесу, где накнадно може да покаже своју креативност. Ученици се осећају као део једне смислене целине...